

הגוף, ומשום כך פתוב בו אל דמעתתי אל תחורש.

וחכמים אומרים, לא כל הדמעות נכנסות לפני המלך. דמעות של רגז, ודמעות של מוסר דין לחברו, לא נכנסים לפני המלך. אלא דמעות של תפלה ושל תשובה, ושםבקשים בקשה מתוך צרתם, כלם בוקעים רקיעים, ופוחתים שערים, ונכנסים לפני המלך.

ששנינו, ביום שנחרב בית המקדש, כל השערים ננעלו, ושערי דמעות לא ננעלו. מה כתוב בחזקיהו? (ישעיה לח) שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך. ראיה ממש מתוך דמעות.

ולעמוד לבא מה פתוב? (שם כח) ומחה אדני יהוה דמעה מעל כל פנים. יש דמעות לטוב, ויש דמעות לרע. לטוב - של יצר הטוב. של רע - של יצר הרע. על הדמעות הללו של צרה ודמעות של תפלה פתוב, (ירמיה לא) בבכי יבאו ובתחנונים אובלים.

רבי פרוספדאי חלה. נכנסו אליו רבי יוסי בן קסמא וחכמים. אותו היום, יום השבת היה. ראו אותו שהיה בוכה, ואחר כך צחק. בינתים נרדם. אמרו, יום השבת הוא, ואסור לטלטלו, וטרחה אחרת לא צריך. השאירוהו.

קם רבי יוחנן ודרש, (רות א) וקמת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניה. מת אלימלך - נשארו בניה להתנחם בהם, שנשארו שני בניו להשלים את מקום אלימלך, שהיה נשמה לנשמה.

אחר כך מה פתוב? וימותו גם שניהם מחלון וכליון, ורוח הקדש ורוח הטמאה. עכשו הוא שבר על שבר. הנשמה לנשמה של

וברעותא דכל גופא, ובגין כך פתיב ביה, אל דמעתתי אל תחורש.

ורבנן אמרי, לאו כל דמעין עאלין קמיה מלפא. דמעין דרוגזא, ודמעין דמוסר דין על חבירו לא עאלין קמיה דמלפא. אלא דמעין דצלותא ודתשובה, ודבעיין בעותא מגו עקתא. פלהו בקעין רקיעין, ופתחי תרעין, ועאלין קמיה דמלפא.

דתנינן, ביומא דאתחרב בי מקדשא, כל תרעין ננעלו, ותרעין דדמעין לא ננעלו. מה פתיב בחזקיהו, (ישעיה לח ה) שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך. ראיה ממש מגו דמעין.

ולזכנא דאתי מה פתיב. (שם כח ח) ומחה אדני יהוה דמעה מעל כל פנים. אית דמעין לטב, ואית דמעין לביש. לטב, דיצר הטוב. דביש, דיצר הרע. על הגי דמעין דעקו, ודמעין דצלותא, פתיב, (ירמיה לא ח) בבכי יבאו ובתחנונים אובלים.

רבי פרוספדאי חלש, עאל לגביה ר' יוסי בן קסמא ורבנן, ההוא יומא, יומא דשבתא הוה. חמוניה דהוה בכי, ולבתר חייך, אדהכי דמיך. אמרו יום שבת הוא, ואסור לטלטלו, וטרחא אחרא לא אצטריך, שבקוהו.

קם ר' יוחנן ודריש, וקמת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניה. מת אלימלך, נשארו בניה, לאתנחמא בהון, דאשתארו תרין בנוי, לאשלאמא דוכתא דאלימלך, דהוה נשמתא לנשמתא.

רבתר מה פתיב, וימותו גם שניהם מחלון וכליון, רוח דקודשא, ורוח דמסאבא. השתא הוא תבירו על תבירו. נשמתא לנשמתא